

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

žalobkyně: **T. P.**
zastoupená advokátem Mgr. Josefem Smutným
sídlem Perneroва 444, 530 02 Pardubice

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, IČ 00007064**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2023, č. j. MV-174867-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci jde o to, zda žalobkyně splnila podmínky pro prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, zejména zda je pracovní pozice, pro kterou žalobkyně požádala

o prodloužení doby platnosti, shodná s pozicí, ohledně které byla zaměstnanecká karta vydána.

I. Vymezení věci

2. Žalobkyni byla vydána zaměstnanecká karta s platností od 13. 11. 2020 do 12. 11. 2022 na pracovní místo vedené v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držitelů zaměstnanecké karty (dále jen „*centrální evidence*“) pod číslem X ohledně druhu práce Kuchaři (kromě šéfkuchařů). Dne 8. 11. 2022 podala žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty na pozici pomocného kuchaře. Tato pozice, resp. druh práce Pomocní kuchaři, je rovněž uvedena v pracovních smlouvách, které žalobkyně doložila k žádosti.
3. Ministerstvo vnitra dospělo k tomu, že uvedený rozpor týkající se pracovních pozic má za následek, že zaměstnaneckou kartu nelze prodloužit. Rozhodnutím ze dne 5. 4. 2023, č. j. OAM-77701-29/ZM-2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), proto zamítlo žádost žalobkyně a rozhodlo tak, že platnost zaměstnanecké karty se podle § 44a odst. 11 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) neprodlužuje pro nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a) téhož zákona.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Namítla, že vykonávala a vykonává u stejného zaměstnavatele stejnou práci spočívající v přípravě pokrmů. V dané věci došlo jen k administrativní chybě při označení pracovní pozice v pracovní smlouvě.
5. Rozhodnutím žalované uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

II. Obsah žaloby

6. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované včasnou žalobou dle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“). Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
7. Žalobkyně v žalobě zopakovala svou odvolací argumentaci. Zdůraznila, že podstata obou shora uvedených pracovních pozic je shodná, což stvrzuje i totožné čtyřčíslí v číselné klasifikaci zaměstnání.
8. Dále žalobkyně uvedla, že je jí známa právní úprava zaměstnaneckých karet. Proto včas podala žádost o prodloužení platnosti své zaměstnanecké karty a doložila doklady. Návrh pracovních smluv však připravoval její zaměstnavatel. Žalobkyně proto plně důvěřovala tomu, že označení pracovní pozice odpovídá volnému pracovnímu místu v centrální evidenci.

III. Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
10. Zdůraznila, že uvedené pracovní pozice jsou odlišné. Na druhou pracovní pozici neproběhl test trhu práce, nešlo o pracovní místo vedené v centrální evidenci. Existoval tedy rozpor mezi druhem práce uvedeným v pracovní smlouvě a v centrální evidenci, protože žalobkyně nesplňovala podmínku pro prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

11. Dále žalovaná podotkla, že žalobkyně byla ve výzvě k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí o zjištěném rozporu poučena, nijak jej však před vydáním napadeného rozhodnutí neodstranila, resp. neoznámila změnu pracovního zařazení.

IV. Posouzení věci soudem

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Žaloba není důvodná.
14. Soud má napadené rozhodnutí, které tvoří s prvostupňovým rozhodnutím materiálně jeden celek, za podrobné a přesvědčivé. Napadené rozhodnutí obsahuje shrnutí skutkového stavu, vymezení odvolacích důvodů, uvedení právního základu případu, závěry žalované jsou jednoznačné a podložené skutkovými zjištěními. Soud se s tím, jak žalovaná hodnotila jednotlivé podklady pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěla, ztotožňuje. Smyslem soudního přezkumu přitom není podrobně opakovat již jednou vyřčené. Soud tak s ohledem na uvedené odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a v dané věci, s přihlédnutím k obsahu žalobních námitek, zdůrazňuje skutečnosti uvedené v následujících bodech odůvodnění rozsudku.

IV.a. Obecná východiska

15. Zaměstnanecká karta je povolením k dlouhodobému pobytu, jehož účelem je zaměstnání na konkrétním pracovním místě, které je součástí centrální evidence [srov. § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců a též rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 9. 2021, č. j. 9 Azs 142/2021–25, bod 15; rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz]. Zaměstnanecká karta vydaná podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců tedy opravňuje jejího držitele pouze k výkonu práce na volném pracovním místě, pro které byla vydána, resp. ve vztahu ke kterému bylo Ministerstvu vnitra učiněno oznámení o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele.
16. K žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty je cizinec povinen předložit pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti splňující podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců na dobu, na kterou žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Správní orgán tak musí při posuzování žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty kromě jiného zkoumat to, zda pracovní pozice, na které má být cizinec podle pracovní smlouvy zaměstnáván, je skutečně totožná s pracovní pozicí uvedenou v centrální evidenci.
17. Součástí centrální evidence se stávají ta volná pracovní místa, která jsou zaměstnavateli ohlašována příslušným krajským pobočkám Úřadu práce ČR a specifikována pomocí Klasifikace zaměstnání CZ_ISCO, národní statistické klasifikace zavedené na základě mezinárodního standardu Českým statistickým úřadem (dále jen „Klasifikace zaměstnání“). Charakteristika konkrétních pracovních pozic v Klasifikaci zaměstnání je proto významným vodítkem při posouzení, zda je pracovní pozice, na které má být cizinec nadále dle pracovní smlouvy zaměstnáván, skutečně totožná s pracovní pozicí uvedenou v centrální evidenci.

IV.b. Posouzení případu žalobkyně

18. V nyní souzené věci byla žalobkyni vydána zaměstnanecká karta na pracovní místo evidované v centrální evidenci pod číslem X na základě pracovní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a zaměstnavatelem KAVÁRNA EVROPA s.r.o. ohledně druhu práce Kuchaři (kromě šéfkuchařů), kód profese podle Klasifikace zaměstnání CZ_ISCO 51201. Žalobkyně požádala o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, přičemž ze žádosti bylo zřejmé, že hodlá být zaměstnána na pracovní pozici uvedenou v centrální evidenci pod číslem X, ke stejnému zaměstnavateli, ale že bude vykonávat druh práce Pomocní kuchaři. K žádosti žalobkyně přiložila pracovní smlouvu ze dne 18. 7. 2022, ve které byl uveden jako druh práce též Pomocní kuchaři.
19. Později žalobkyně doložila novou pracovní smlouvu ze dne 15. 2. 2023. Tato pracovní smlouva byla doložena v návaznosti na výzvu Ministerstva vnitra k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, kde byla žalobkyně upozorněna na rozpor mezi pracovní pozicí uvedenou v pracovní smlouvě, která byla doložena k žádosti a pracovní pozicí dle centrální evidence. Z výzvy Ministerstva vnitra tedy plynulo, že je nutné, aby se shodoval druh práce, který má žalobkyně vykonávat dle pracovní smlouvy a druh práce dle centrální evidence. Nově doložená pracovní smlouva však uvedený rozpor neodstranila, neboť v nové pracovní smlouvě bylo taktéž jako druh práce uvedeno Pomocní kuchaři a nadto nové číslo volného pracovního místa v centrální evidenci 26 869 840 797 a kód profese CZ_ISCO 51203.
20. Charakteristiky činností Kuchaři (kromě šéfkuchařů), kód profese CZ_ISCO 51201 a Pomocní kuchaři, kód profese CZ_ISCO 51203, jsou v Klasifikaci zaměstnání odlišné. Kuchaři tvoří vhodné skladby pokrmů, které sestavují do jídelního lístku a připravují, aranžují a expedují předkrmy a pokrmy studené i teplé kuchyně dle běžných nebo speciálních receptur. Oproti tomu Pomocní kuchaři úzce spolupracují s Kuchaři, zajišťují předběžnou přípravu surovin a provádí méně náročné pracovní postupy při přípravě a výdaji pokrmů a nápojů v gastronomických provozech. S uvedeným vymezením činnosti Pomocných kuchařů koresponduje rovněž sdělení zaměstnavatele žalobkyně, ze kterého vyplynulo, že náplní práce pomocného kuchaře jsou pomocné práce v kuchyni, a to konkrétně krájení masa, zeleniny, příprava příloh a úklid v kuchyni. Soud má tedy za nedůvodnou námitku, že je podstata druhů práce Kuchaři (kromě šéfkuchařů) a Pomocní kuchaři shodná. V tomto světle je irelevantní také skutečnost, že číselný základ obou kódů CZ_ISCO je shodný.
21. Žalobkyně tedy požádala o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty na jinou pracovní pozici, než na kterou jí byla vydána zaměstnanecká karta. Pokud žalobkyně chtěla, aby jí byla prodloužena zaměstnanecká karta ve vztahu k druhu práce Pomocní kuchaři s číslem v centrální evidenci 26 869 840 797, resp. aby její žádost byla posuzována ve vztahu k této pracovní pozici, měla za tímto účelem učinit Ministerstvu vnitra oznámení ve smyslu § 42g odst. 7 a násl. zákona o pobytu cizinců, tedy o zaměstnání na jiné pracovní pozici (u téhož zaměstnavatele). Takové oznámení žalobkyně neučinila, byla tedy oprávněna k výkonu závislé práce jen na pracovní pozici Kuchaři (kromě šéfkuchařů) s číslem X v centrální evidenci. Nutno proto zdůraznit, že žalobkyně žádala o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty na pracovní pozici, kterou neměla povolenou. Požadavek na soulad mezi pracovní pozicí podle pracovní smlouvy a pracovní pozicí podle centrální evidence odráží povinnost Úřadu práce ČR vyhodnocovat aktuální situaci na trhu práce; žalobkyní žádaná pracovní pozice týkající se druhu práce Pomocní kuchaři testem trhu práce neprošla. Žádosti žalobkyně tedy nebylo možné meritorně vyhovět.

22. Skutečnost, že žalobkyně žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty na jinou pracovní pozici, než na kterou jí byla vydána zaměstnanecká karta, plynula nejen z obsahu samotné žádosti, jejíž správnost žalobkyně stvrdila svým podpisem, ale též z podkladů, které sama žalobkyně k této žádosti přiložila a dále z podkladu, který žalobkyně Ministerstvu vnitra předložila až v průběhu samotného řízení. Žalobkyně si s ohledem na uvedený způsob vyplnění žádosti (viz bod 18 odůvodnění shora) a obsah doložených dokladů musela být vědoma, že žádá o prodloužení zaměstnanecké karty za účelem výkonu práce na jiné než povolené pracovní pozici. Nejpozději tato skutečnost dle názoru soudu musela být žalobkyni zřejmá z výzvy k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, kde byla žalobkyně upozorněna na zjištěný rozpor (viz bod 19 odůvodnění shora). Řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty je řízením zahajovaným na žádost, je tedy vybudováno na dispoziční zásadě. Podle této zásady je to účastník, který žádost podává, kdo je zodpovědný za věcné vymezení jejího předmětu, tj. uvedení, čeho se jejím prostřednictvím domáhá (§ 45 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu). Soud má proto za to, že se v dané věci nejednalo o omluvitelnou neznalost právních předpisů.
23. Stejně tak je soud toho názoru, že se v dané věci nejednalo toliko o administrativní chybu zaměstnavatele žalobkyně. Obsah žádosti žalobkyně korespondoval s obsahem jí předložených podkladů. Ostatně i z vyjádření zaměstnavatele žalobkyně vyplynulo, že žalobkyně je zaměstnána na pozici pomocného kuchaře, resp. že vykonává druh práce Pomocní kuchaři. Žalobkyně podala žádost, která směřovala k prodloužení zaměstnanecké karty na jinou pracovní pozici, než kterou měla povolenou. Za takové situace, kdy jsou právní závěry správních orgánů o nemožnosti takové žádosti vyhovět správné, nelze bez ohledu na zákonné podmínky přijmout rozhodnutí opačné. Stále je v této souvislosti nutno mít na paměti, že to byla žalobkyně, kdo koncipoval svou žádost takovým způsobem, že jí nebylo možno vyhovět, přičemž k ní přiložila podklady, které odporovaly podmínkám, za nichž mohla vykonávat práci v ČR.
24. Je to tedy výlučně žalobkyně, kdo je za nevyhnutelný výsledek řízení o prodloužení doby platnosti její zaměstnanecké karty odpovědný. Tuto svou odpovědnost pak nemůže přenášet na správní orgány tvrzením o údajné administrativní chybě, resp. o tom, že se spoléhala na správnost údajů uvedených zaměstnavatelem v pracovní smlouvě. Žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podala sama žalobkyně. Stejně tak přílohy k této žádosti poskytla správním orgánům sama žalobkyně. Nejenom že soud neshledal jakékoli administrativní pochybení, ale zcela jistě nemohlo jít o pochybení kohokoli jiného než právě žalobkyně. Soud opakuje, že se jednalo o žádost samotné žalobkyně, samotnou žalobkyni vlastnoručně podepsanou.
25. Nad rámec nutného odůvodnění soud uvádí, že ze správního spisu neplynou žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že napadené rozhodnutí představuje nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně. V projednávané věci se jednalo o řízení zahájené na žádost žalobkyně, které není ovládáno vyšetřovací zásadou, bylo proto především na žalobkyni, aby správním orgánům případně sdělila veškeré skutečnosti, vztahující se k její rodinné situaci, které by mohly odůvodnit nepřiměřenost zásahu do jejího soukromého a rodinného života (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, bod 16). Žalobkyně v tomto směru v průběhu správního řízení nic neuvedla a ani v žalobě v tomto ohledu nic netvrdila. Žalovaná správně poukázala na to, že žalobkyni není do budoucna zakázán pobyt na území ČR, přičemž s ohledem na vojenský konflikt na Ukrajině má

žalobkyně možnost získat pobytové oprávnění na území ČR podáním žádosti o dlouhodobé vízum za účelem strpění podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

V. Závěr a náklady řízení

26. Soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Žalobkyně požádala o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty na jinou pracovní pozici, než na kterou jí byla vydána zaměstnanecká karta, aniž by Ministerstvu vnitra zaměstnání na tuto jinou pracovní pozici oznámila. Žalovaná tedy rozhodla správně, když potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra o neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty žalobkyně. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalované náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 15. květen 2024

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

